

Boszorkány volt, öreg, nagyon félték tőle,
az egész falut a hatalmában tartotta,
beszélték róla és ahol megjelent
fekete, hosszú rongyaiban,
arcát takaró fejkendővel,
megállt az élet egy pillanatra.
Benyúlt ruhája redőibe és kivett egy
szép, piros almát,
-„Balázsolt alma”- mondta és
nyújtotta felém,
nem mertem elvenni, anyám nyúlt érte
és csak felnőtt fejjel értettem meg,
hogyan nem varázsolta meg az almát,
az valójában csupán „balázsolt” alma volt.

Szent Balázs püspök emlékére tartott népszokás a „Balázsolás”

Az ünnepnaphoz fűződik a már alig gyakorolt, szintén balázsolásnak nevezett népszokás: jelmezes gyerekek csákóval, süveggel a fejükön járták a falut, diákokat toboroztak és adományokat szedtek, (ami a tanítók, iskolai alkalmazottak jövedelmének kiegészítését szolgálta). Szintén balázsolásként említik azt, mikor a torokfájósokat parázsra vetett alma héjával megfűstölik azért, hogy ezzel a betegséget okozó gonoszt elűzzék.